

Jus Canonicum In V. Libros Decretalium Distributum

novâ Methodo explicatum, Omnibus Capitulis Titulorum (qui in Antiquis, & novis Libris Decretalium continentur) promiscuè & confusè positis, in ordinem doctrinæ digestis. Adjunctis Aliis Quæstionibus Connexis, Quæ Ad Plenam Cujusque Tituli, Aut Materiæ Cognitionem, Et Expositionem Pertinent. ...

Respondens Libro tertio Decretalium, In Quo De Obligationibus, Beneficiis, Aliisque Juribus Clericorum saecularium, & Regularium agitur ...

Pirhing, Ehrenreich

Dilingae, 1676

Titulus XXVII. De Successionibus ab intestato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98275](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98275)

aliud opus, etsi melius; commutare, nisi cum consensu S. Pontificis, vel Supremi Principis secularis, ex iusta, & necessaria causa, n. 132. Imò etiam Episcopo videtur concessa aliqua facultas, ex causa legitima commutandi Legata, saltem per modum interpretationis facta per epychiam, n. eod. Aff. 2. Officium executoris, eo mortuo, non transit ad heredem: quamvis hæres executoris obligetur, ad damnum resarciendum, si quod malè exequendo intulit, n. 133. Si executio Testamento alicui commissa sit, nomine dignitatis, vel officij, ea transit ad Successorem in dignitate, vel officio, nisi ex circumstantijs colligi possit, quòd hoc munus intuitu personæ alicui sit demandatum, n. 134. Denique executor Testamentarius inventarium bonorum hereditariorum conficere, & rationem accceptorum, & expensarum reddere tenetur, n. eod.

SERIES CAPITULORUM.

IN ANTIQUIS.

c. 1. n. 26. & seq.	c. 15. n. 94. & duobus seqq.
c. 2. n. 45. & seq.	c. 16. n. 27. & seqq.
c. 3. n. 120. & duob. seqq.	c. 17. n. 114. & seq.
c. 4. n. 87. & seq.	c. 18. n. 79. & seq.
c. 5. n. 85. & seq.	c. 19. n. 116.
c. 6. n. 126.	c. 20. & ult. nu. 99.
c. 7. n. 28.	& 110.
c. 8. n. 29. & seq.	IN SEXTO.
c. 9. n. 32.	c. 1. n. 66. & duob. seqq.
c. 10. n. 8. & quatuor seqq.	c. 2. in princ. nu. 106. & seq.
c. 11. num. 19. & tribus seqq.	& S. Sanè, num. 103. & seq.
c. 12. n. 35. & tribus seqq.	Clement. unic. num. 110.
c. 13. n. 23. & seq.	& 111.
c. 14. n. 97. & seq.	

TITVLVS XXVII.

DE SUCCESSIONIBUS AB INTESTATO.

Dupliciter hæreditas deferri ad alium potest, vel ex Testamento, vel aliâ iustâ ultimâ voluntate, ab intestato, & quis dicatur intestatus? n. 1.

SECTIO I. De successione ab intestato in bonis Laicorum, & Clericorum patrimonialibus, ac proprijs.

§. I. De computatione graduum in successione ab intestato, & modis, quibus succeditur ab intestato.

Quomodo computantur gradus cognationis, secundum Jus Civile, in ordine ad hæreditates, & quomodo secundum Jus Canonicum, in ordine ad matrimonium contrahendum: & quomodo computandi sunt gradus in linea recta ascendentium, quomodo in linea collateralij, secundum Jus Canonicum? n. 2. Dupliciter succeditur in hæreditatibus ab intestato, in capita, vel in stirpes, n. 3. Tres sunt Ordines succedentium ab intestato, descendendum, ascendentium, & collateralium. Clericis eodem modo succeditur in bonis patrimonialibus, quo Laicis in bonis eorum, num. 4.

§. II. Quo Ordine succedant ab intestato descendentes, sive liberi suis parentibus?

Filij, & filia naturales, & legitimi simul succedunt patri, & matri ab intestato æqualiter, exclusis nepotibus, & alijs descendens, n. 5. An etiam filij legitimi per subsequens matrimonium, vel alij legitimi: & an etiam, & cui succedant filij adoptivi? n. 6. Aff. 2. Quando cum filijs primi gradus con-

currunt nepotes ex filijs, illi succedunt avo cum filijs jure repræsentationis, non in capita: sed in stirpes, n. 7. Aff. 3. Quando quis decedit, omnibus filijs primi gradus præmortuis, sed relictis pluribus nepotibus ex diversis filijs diversi numeri: sed pari gradu, tales nepotes succedunt avo, non in capita: sed in stirpes, n. 8. Idque procedit in pronepotibus, & ulterioribus descendens, quando soli sunt, & omnes in pari gradu: item si illi ultiores descendentes sint in gradu æquali, siue inæquali: ac denique non solum quando unus ex descendens ulterioris, quàm primi gradus, solum uno gradu est remotior: sed etiam qui pluribus gradibus distant, n. 9. Quinam filij etiam legitimi, & naturales non succedunt parentibus utriusque sexus? n. 10. An, & quando succedunt filij ab intestato nati extra matrimonium, siue patri, siue matri, & an etiam spurij, & illegitimi ex adulterio, vel alio damnato concubitu nati? n. 11.

§. III. Quo Ordine vicissim ascendentes, seu parentes succedant ab intestato suis liberis?

ASSERTIO I. Parentes liberis suis, si hi nullos descendentes post se relinquunt, ab intestato succedunt æqualiter, servatâ graduum prærogativâ, ita, ut proximiores gradu excludant remotiores, n. 12. Aff. 2. Si deficientibus descendens, plures ascendentes extent, tunc proximior gradu remotiorem excludit, n. 13. Aff. 3. Si unâ cum patre, aut matre, adsint fratres, vel sorores ex utraque parte defuncto conjuncti, tunc hi, unâ cum illis succedunt in capita, ita ut parentes, & fratres defuncti accipiant æquales partes hæreditatis, n. 14. Succedunt autem fratres, & sorores germani, non solum si concurrant cum patre, & matre: sed etiam illis mortuis, cum avo, & avia, & ulterioribus ascendens, & quidem in capita: non autem fratres ex uno tantum latere conjuncti, n. 15. Etiam filijs naturalibus, & illegitimis succedunt parentes eorum in casibus, in quibus possunt succedere, n. 16.

§. IV. Quo Ordine ab intestato succedant defuncto fratres, & alij consanguinei collaterales?

ASSERTIO I. Si deficiunt hæredes descendentes, & ascendentes, admittuntur ad hæreditatem defuncti ejus collaterales consanguinei. Et in primis quidem fratres, & sorores ex eodem patre, & matre nati æqualiter succedunt, exclusis fratribus, & sororibus consanguineis, & uterinis, n. 17. 2. Si adsint filij, & filia fratris utrinque conjuncti, etiam mortui, vel sororis, illi unâ cum fratribus, & sororibus utrinque defuncto conjunctis patris, vel avunculis ipsorum succedunt in stirpes, n. 18. 3. Sicut fratres utrinque conjuncti, ita & filij fratrum utrinque conjunctorum excludunt fratres ex uno tantum latere conjunctos defuncto, n. 19. 4. Filij fratris ex utroque latere conjuncti defuncto, excludunt etiam patrum, vel avunculorum adhuc superstitem defuncti, n. 20. 5. Si soli filij diversorum fratrum, vel sororum extent, & nullus frater defuncti, neque ex uno latere tantum, tunc filij, & filia utrinque conjunctorum, non in stirpes: sed in capita succedunt defuncto patris, n. 21. Aff. 2. Si nulli legitimi liberi defuncti extent, tunc post fratres, & sorores utrinque conjunctos ab intestato succedunt fratres, & sorores ex uno tantum latere conjuncti, siue per patrem solum, siue per matrem, exclusis omnibus collateralibus

bus alijs, num. 22. Aff. 3. Deficientibus fratribus, & fororibus utrinque, vel ex uno tantum latere conjunctis, succedunt reliqui cognati collaterales gradu propinquiores æqualiter, non in stirpes: sed incapita, si plures existant ejusdem gradus, nu. 23. Denique hodie omnes cognati gradu propinquiores succedere possunt, usque ad decimum gradum, secundum computationem civilem: quamvis aliqui dicant, quod etiam ultra decimum gradum in infinitum succedere possint cognati, n. eod. An, & qualiter conjuges sibi invicem succedant? n. 24. Et quando succedat Fiscus decedenti ab intestato? n. 25.

SECTIO II. De successione Ecclesiæ ab intestato in bonis Clericorum?

§. I. An, & quando Ecclesiæ succedere possit Clericis ab intestato decedentibus?

ASSERTIO I. Si Clericus non habet consanguineos, & intestatus moriatur, Ecclesiæ, cui servivit, tempore mortis, succedit in bonis ejusdem patrimonialibus, n. 26. Si Clericus Beneficiatus non sit, & intestatus decedat, succedit in bonis ejus patrimonialibus Fiscus Ecclesiæ illius loci, eaque Episcopus distribuat ad pias causas, n. 27. Si servi Laicorum à dominis manumissi Sacerdotes fuerint ordinati, & moriantur intestati, Laici ipsi in bonis eorum non succedunt: sed peculium eorum in quatuor partes dividendum est, n. 28.

§. II. An, & quâ ratione Testamentum, vel alia dispositio ad pias causas valeat, aut donatio excludat successionem ab intestato?

Valeat Testamentum ad pias causas conditum per verba enunciativa, etiam propter aliud prolata: tametsi per illud excludatur alia Ecclesiæ, prout communiter sumitur ex c. 3. h. t. n. 30. & duob. seqq.

§. III. An, & qualiter succedat Monasterium, vel Ordo Religiosus in bonis sui Professi?

ASSERTIO I. Si Religionem Professus de bonis suis nihil disposuit, ante Professionem, & Religio non sit capax successionis, tum omnia bona illius post Professionem devolvuntur ad hæredes ipsius ab intestato, n. 33. Aff. 2. Si Religiosus Professus, ante Professionem de bonis nihil disposuit, sive inter vivos, sive per ultimam voluntatem, tum post Professionem, Ordo, si sit successionis capax, succedit in omnia bona ejusdem, velut ab intestato mortui, n. 34. Si Professus Religionem habeat liberos, eis legitima portio relinqui debet, n. 35. Si Professus habeat solos ascendentes, v. g. patrem, vel matrem, illis etiam relinquere debet portionem legitimam, n. 36. Post Professionem patris, statim debetur filijs legitima portio, eamque mox filij petere possunt, etiam ante mortem naturalem patris: quamvis contraria sententia sit etiam probabilis, secundum quam Monasterium retinens bona Professi, tenetur necessaria alimenta præstare filijs patris Professi, n. 37. Similiter & pater habet statim jus exigendi legitimam portionem, ex filij Professi bonis, sibi debitam, n. eod. Potest pater disponere de bonis suis inter filios, ante, & post Professionem suam, quoad bona acquisita ante Professionem, non autem acquisita post illam, ea enim acquiruntur Monasterio, nu. 38. Aff. 3. Monasterium in bonis sui Professi non succedit jure hæreditario, sed jure acquisitionis accessorizæ; nam eo ipso, quod Religiosus per Professionem se tradit Ordini, omnia il-

lius bona acquiruntur ipsi Monasterio, tanquam accessoria personæ, n. 39.

§. IV. Alia quedam quaestiones circa successionem Ordinis Religiosi in bonis sui Professi proponuntur, & resolvuntur.

Quæritur I. An hæreditas debita Religioso immediate acquiratur Monasterio, sine additione Religiosi? Probabilius est, immediate acquiri ipsi Monasterio, n. 40. Quær. 2. An Monasterium succedat ei, qui tempore Novitiatus, intestatus decedit? Resp. negativè n. 41. Quær. 3. An per consuetudinem vel statutum possit tolli jus succedendi, quod competit Monasterijs in bona Professorum? Respon. posse per consuetudinem legitimè præscriptam induci: non autem potest decerni per statutum municipale, vel provinciale, sed tale statutum est irritum, n. 42. & 43.

SERIES CAPITULORVM.

IN ANTIQVIS,

c. 1. n. 26. & seq.

c. 3. & ult. n. 30. & duob.

c. 2. n. 28. & seq.

seqq.

TITVLVS XXVIII.
DE SEPULTURIS.

§. I. Quis sit locus Sepultura sacra, & Ecclesiastica, & quo in loco possit quis, vel debeat sepeliri?

ASSERTIO I. Hodie quilibet fideles Christiani in Ecclesiis licite sepeliri possunt, n. 1. Possunt etiam in Cœmeterijs fidelium corpora sepeliri, n. 2. Si quis habeat sepulchrum majorum suorum, extra Parochiam propriam, in illo sepeliri debet: nisi alibi propriam, vel etiam in alieno loco sibi elegerit sepulturam: parochialis tamen Ecclesiæ habebit tertiam partem eorum, quæ defunctus reliquit Ecclesiæ, ubi sepelitur, num. 4. Aff. 3. Si quis sepulchrum majorum non habeat, vel in eo sepeliri non possit, sepeliendus est in propria Parochia, in qua domicilium habuit, Sacramenta percepit, & Divinis Officijs interfuit, n. 5. Similiter si quis egressus de sua Parochia recreationis, vel negotiationis causâ, moriatur, non electâ sepulturâ, sepeliendus est in sua Parochia: vel in ea potius Ecclesiâ, in qua majorum ipsius antiquo sepultura extitit, si commodè potest, nam, 6. Aff. 4. Isti, qui alibi domicilium habent, & ad alium locum se conferunt, negotij causâ, animo non in perpetuum: sed ad tempus non breve v. g. ad annum, vel majorem ejus partem ibi manendi, in Parochia illius loci sepeliendi sunt, in quo mortui sunt: nisi aliam sepulturam sibi eligant, n. 7. Aff. 5. Peregrini, & advenæ, si moriantur in locis, per quæ transeunt, neque commodè ad sepulturam majorum, vel ad propriam Parochiam corpora eorum deferri possint, sepeliendi sunt in Ecclesiâ Cathedrali, vel potius in Ecclesiâ Parochiali, in qua sunt defuncti, n. 8. Et hinc 1. Prælati Ecclesiarum regulariter sepeliri debent in Ecclesiis suæ Prælaruræ: Clerici vero inferiores in Ecclesiâ, in qua sunt Beneficiati. 2. Famuli domestici Ordinum Mendicantium possunt in eorum Ecclesiis, vel Cœmeterijs sepeliri, si intra septa Monasterij, vel Collegij moriantur, n. 9. 3. Uxor vidua in mariti sepulchro sepeliri debet, si nullâ aliâ sepulturâ electâ decesserit, n. 10. Mulier verò, quæ plures viros habuit, cum viro ultimo sepelienda est, dummodo post mortem mariti, vidua maneat, & honestè vivat, n. 11.